

SPECIJALCI VOJSKE SPASLI SU VIŠE HILJADA LJUDI IZ POPLAVLJENIH GRADOVA

Trudili su se da se ljudi što manje pokvase, jer su znali da presvlaku nemaju

Deca su evakuisana po uzrastu

Nesrećni dečica je unutra bio sam, panično se držao za prozor, sav uplašen je drhtao

NOSIŠ BEBU, A NE VIDIŠ ŠTA NOSIŠ!

Piše: B. JELOVAC

„Najteži momenat mi je bio kada dođem do zgrade i pravim selekciju... Moram da vratim devojčicu koja je uzrasta moje cerke, jer ima mlade dece koja se prva evakušu. Bilo je beba starih po 15 dana, na desetine njih, ne vidiš je koliko je mala... Ne vidiš šta nosiš.“

Trudili smo se da sa decom uvek u čamac ude bar po jedan roditelj. Vraćali smo se, naravno, po sve njih, ali kasnije neprestano razmišljao, šta je bilo sa njima, porodicama, da li su se svi našli“, priča za „Alo!“ Alan Bojić, major 82.

NAJTEŽA AKCIJA

Nakon spasavanja nepokretnog starca u petak ujutru, druga četa Protivterorističkog bataljona iste večeri je imala još teži zadatak. - Najkompleksnija akcija, koja je trajala gotovo sat vremena, bila je izvlačenje bolesnog starca iz kuće, gde su piloti morali da paze da letelica prilazeći kući ne udari u visoke borove. Pripadnik naše čete se spustio niz konopac, uzeo starca i potom ih je vazduhoplov tako prebacio na obližnje igralište - priča Sužuković.

an evakuacije šljivali u hodu: petan Milan Sužuković

Bilo je beba starih po 15 dana, na desetine njih, ne vidiš je koliko je mala, priča za „Alo!“ major Alan Bojić

rečnih diverzanata Specijalne brigade Vojske Srbije. Ova četa u sklopu elitne Brigade je, počev od 15. maja, iz Lazarevca, Svilajnce, Grocke i naročito Obrenovca danonoćnim radom sa svojim čamcima spasla na hiljade ljudi iz poplavama ugroženih domova.

- Čamcima smo prevezli na desetine porodica. U početku smo brojali, posle više nismo ni stizali da razmišljamo o tome... Nosili smo te jadne ljude u naručju, trudeći se da se mnogo ne pokvase, jer smo znali da im je većina to jedina presvlaka. Stavljali smo ih u čamce, ulazili u vodu i vukli ih. Ništa nam nije bio problem, iako nismo imali ovakve akcije u realnosti. Mi smo obučavani i u težim uslo-

Čamcima smo prevezli na desetine porodica: Major Alan Bojić

Lice koje se ne zaboravlja

Major Bojić priča za „Alo!“ da će do kraja života pamtići lice jednog starca iz okoline Lazarevca. - Krenuli smo u evakuaciju starijeg bračnog para na njihovo imanje. Dovukli smo čamac do njih, ali nas je deda zamolio da odemo do štale da vidimo da li je šta ostalo. Kada sam se vratio i rekao mu da tamo nema šta da se spasi, pogledao me, a njegovo lice u tom trenutku nikad neću zaboraviti, i rekao: „Slušaj, momče! Ajde, idi slobodno! Nemaš ti mene šta da spasavaš!“ - priča Bojić, koji je Lazarevčanina ipak spasio.

vima. Jedini problem su nam bili ljudi koji bi nas najpre odbili za evakuaciju, a onda nas panično zvali da posle dođemo po njih. Tamo na terenu nismo osećali umor, njega smo ipak osetili tek kad smo posle svega stali... - kaže Bojić, dok Milan Sužuković, kapetan 2. čete protivterorističkog bataljona Specijalne brigade, koja je evakuisala u saradnji sa helikopterskom eskadrom, kaže da, osim što je bilo izuzetno malo mesta gde

Najgori momenat mi je bio kad pravim selekciju... Moram da vratim devojčicu koja je uzrasta moje cerke, jer ima mlade dece, koja se prva evakušu

su letelice mogle normalno sleteti, plan evakuacije je morao da se osmišljava u hodu. - Fizički najzahtevnije je bilo spasavanje nepokretnog starca u selu Piroman, u petak ujutru. Komšije su nas obavestile da on jedini nije uspeo da izađe iz kuće. Niz ulicu je tekla bujica toliko jaka da ni nama koji smo specijalci nije bilo svejedno kad nas talas

Sa decom išao bar jedan roditelj

udari u leda, a on je bio preko puta. Morali smo da uspostavimo prelaz od užadi preko ulice, zatim da ih vežemo za terasu, uđemo unutra i uzmemo ga. Nesrećni dečica je unutra bio sam, panično se držao za prozor, sav uplašen je drhtao - priča kapetan Sužuković.

Vadili iz vode i ljude i stoku

FOTO: DIMITRIJE GOLU